

Výzkumný deník, Bretaň 2015

Pondělí, 10. srpna - cesta, přespání na parkovišti ve městě Nancy

Úterý, 11. srpna - návštěva Mont St. Michel (městečko s katedrálou, které je přístupné pouze pokud je odliv, při přílivu se tam může pouze lodkou) - večer příjezd do St. Malo

Středa, 12. srpna - Smaragdové pobřeží - Cap Fréhel - nejsevernější výběžek Bretaně, bohužel byla na obzoru mlha a nebylo vidět na ostrov Jersey - cesta do Vannes - Projití centra Vannes a objevení bretonského festivalu, které se ve Vannes koná od čtvrtka do soboty

Čtvrtek, 13. srpna - historické centru Auray s přístavem - menhiry v Carnacu

Pátek, 14. srpna - návštěva tanečního a hudebního festivalu ve Vannes - tento festival byl ve srovnání s festivalem v Lorientu mnohem menší, ale bylo zde vidět mnohem více kulturních výjevů a ukazů, reprezentovalo se zde několik měst v hudbě a tanci a veškeré tyto vystoupení byly zdarma

1. respondentka - Emmanuelle, 35 let - maminka 2 dětí, jedno se učí ve škol diwan, druhé nikoliv - dle jejího názoru se bretonská kultura stává populární mezi mladými lidmi, což je především vidět na počtu lidí, co se zajímají o hudbu a tanec - dcera, která navštěvuje škol diwan ovládá bretonštinu - ona nemluví bretonsky, ale říkala, že pokud by měla čas a prostor tak by se ráda naučila bretonsky, teď umí pouze několik základních frází - popularitě hudby přidává to, že hudebníci se snaží zapojovat moderní elementy do tradiční hudby a tím se hudba stává zajímavější pro mladé lidi - i přes to, že nemluví bretonsky se cítí jako Bretonka, zároveň ale nepopře, že je Francouzka (více Bretonka, ale stále Francouzka) - udržování kultury je důležité a je to vidět na velké účasti na festivalech - Bretonec by se měl zajímat o hudbu a tanec dle jejího názoru - jsou rádi když cizinci i Francouzi navštěvují tyto festivaly a projevují zájem o kulturu

2. respondentka - Marijannick, 46 let - dle jejího názoru je těžké udržet kulturu, sice tu je a zdá se populární, ale stojí to velmi velké úsilí - i přes toto úsilí cítí, že kultura upadá oproti minulosti - tento efekt přisuzuje efektu „melting pot“ - sama sebe považuje za Bretonku, ale také částečně za Francouzku - mluví bretonsky a tento jazyk dokonce vyučuje v okolí Vannes jako učitelka na volné noze - dle jejího názoru je jazyk důležitá část kultury a považuje jej za jeden ze základních ukazatelů toho, že je někdo Bretonec - sama ale uvádí, že pro většinu Bretonců je spíše směrodatný tanec a hudba, jazyk je dle její zkušenosti spíše individuální ukazatel, jako u ní samé - přirovnává status bretonštiny ke kornštině - dále dodává, že je těžké se efektivně naučit bretonsky, protože existuje příliš mnoho dialektů - vztah k turistům má pozitivní a je ráda, že se lidé o bretonskou kulturu zajímají - dále také stojí za zmínku, dle jejího názoru, že poměrně velké množství cizinců se zajímá o bretonštinu, nebo o její základy - zájem o bretonské legendy je velmi individuální, pro někoho mohou být zajímavé, pro někoho nikoliv

3. respondentka - Lauriane Narkiner, 25 let - od roku 1970 se kultura v Bretani zvedá a obnovuje a myslí si, že zájem o účast na festivalech roste rok od roku (možná by bylo dobré porovnat počty účastníků na různých větších festivalech od 70. let do současnosti pro ověření a statistické údaje) - tradice, které se uchovali vidí především v tanci a hudbě, které vzkvétají, vidět to je především na tomto festivalu ve Vannes - festival ve Vannes je ve jménu královny Morbihan (dohledat) - dle jejího názoru jediné co člověk musí splnit aby byl považován za Bretonce je cítit se jako jeden a chtít jím být, i cizince co se přistěhuje může považovat za Bretonce, pokud on sám vyvine určité úsilí a zájem - na festivalech rádi vidí turisty, ale během roku mají rádi klid - ona sama vystupuje v tradičním kostýmu na festivalech - vztah mezi Francouzi a Bretonci přirovnává k tomu mezi Skoty a Angličany - pokud se

vyhraňují vůči někomu, tak to jsou Pařížané, protože v minulosti měli velmi snobský přístup k Bretoncům - pro mnoho Bretonců prý není rozdíl v jazyku, jestli používají gallo nebo bretonštinu, vzhledem k tomu, že jazyku nepřisuzují takovou váhu

4. respondent - Jean-Philipp Leplain, 50 let - hudba je populární mezi mladými lidmi - myslí si, že hudba je nejdůležitějším aspektem kultury (sám je členem bagadu), na dalším místě je tanec a jazyk ani nezmínil, dokud jsme se na něj nezeptal - dle jeho názoru musí mít každý Bretonce rád tanec a hudbu, které je spojují jako komunikace beze slov - sám bretonsky vůbec neumí a jen malé procento lidí v jeho okolí ano - Bretonci jsou velmi hrdí na to, že si můžou říkat Bretonci a sám se považuje pouze za Bretonce

Sobota, 15. srpna - cesta do Lorientu, ubytování na hotelu a návštěva keltského festivalu - tento festival je opravdu obrovský s mnoha stagemi, které jsou každá určené pro určitou část keltských účastníků, ovšem většina zajímavých programů jsou zpoplatněné a to většinou částkami vyššími než 10 Euro - další problém s festivalem vyvstal u faktu, že to je festival více keltských kultur a tak přímo u bretonské stage se nám příliš nepoštěstilo, nicméně i přes to jsme pořídili několik menších rozhovorů s účastníky festivalu a dva delší rozhovory, jeden byl s jednou z organizátorek festivalu a druhý se členkou kulturního institutu Bretaně

Výsledky menších rozhovorů - lidé si myslí, že Bretonská kultura je zajímavá, hlavně hudbu a tanec, který je poměrně specifický oproti ostatním keltům - většina lidí si po dotázání uvědomuje, že vztah mezi Bretonci a Francouzi je poněkud vypjatý - Bretonci jsou velmi přátelští a pohostinní oproti zbytku Francie

1. respondentka - Karine, 33 let - na festivalu je organizátorkou již 7. rok a dle jejího názoru je festival o něco větší každý rok - zájem roste nejen mezi hosty, ale také účastníky, kterých také za ty roky přibývalo - sama sebe považuje za Bretonku i Francouzku stejnou měrou, ale má velmi ráda bretonskou kulturu - nemluví bretonštinou, ale učí se jí na univerzitě v Rennes - dle jejího názoru téměř každý, kdo má rád bretonskou kulturu může být považován za Bretonce, tzn. má několik kamarádů z Francie, kteří se účastní a zajímají o bretonskou kulturu a považuje je také za Bretonce jako sama sebe - člověk se nemusí narodit v Bretani nebo mít historické kořeny zde, aby sem mohl patřit - kultura která se v minulosti ztratila, ale lidé se snaží dnes najít kam patřit, společnost je velká a díky globalizaci se rozdíly smazávají a tak je důležité proto udržovat bretonskou kulturu živou, aby lidé měli vlastní identitu - často jsou mladí lidé ztraceni a mít vlastní kulturu, do které mohou patřit jim pomáhá - potíž je s negativním stigma, které se kolem bretonské kultury vytvořilo v minulosti - legendy jsou místy velmi populární, ale je to spíše individuální, pro ni samotnou to není moc důležitá nebo zajímavá věc - mluvila o vztahu Bretonců se zbytkem Francie a přišla řeč na to, že se všeobecně Bretonci moc nemusí s Pařížany, protože ti je považují za nevzdělané rolníky (jejímy slovy) - oproti Paříži ale mají dobrý vztah se zbytkem Francie, především se severní a jihozápadní Francií, že jsou si prý podobní

2. respondentka - Morwenna, 32 let (morwenna.penhuet@gmail.com) - studentka, členka „Institut culturel de Bretagne“ - dle jejího názoru se za posledních 70 let kultura velmi změnila - velkou příčinou tohoto je, že bretonská kultura byla považována za méněcennou a Bretonci byli ponižováni za její dodržování - i přes to, že festivaly jsou poměrně velká záležitost tak mimo ně se o kulturu prý moc lidí nezajímá - sama sebe považuje čistě za Bretonku - dnešní mladší lidé už moc nezajímá bretonská kultura, považují to za přežitek - v roce 1941 bylo historické centrum Bretaně (město, kde sídlila většina kultury, politiky apod.) odstaveno od Bretaně a přiřazeno do jiného regionu - v dnešní době když přijde na jazyk, tak mluví většinou pouze staří lidé, kteří ale žili většinu života s tím, že jej nesměli používat a některé děti se jej učí, ale je to velmi málo, toto způsobuje těžké mezigenerační vztahy, kdy děti nemají zájem o to, co zajímá nebo o čem mohou mluvit prarodiče - ve školách jsou osnovy korigovány francouzskou vládou, a tak není možnost zacházet do detailů s bretonskými dějinami i když jsou po značnou dobu oddělené od těch francouzských a mezi oběma stranami

existoval historicky vypjatý vztah - plus i na školách kde se to vyučuje do určité míry to je více na učiteli než na čem jiném, každý učí něco trochu jiného - sama považuje jazyk za nejdůležitější ukazatel kultury, ale ví, že pro každého to může být něco jiného, tanec, hudba apod. - zároveň uznává, že jazyk je těžký a nepřinese tolik zábavy jako například ten tanec a hudba - s výukou bretonštiny je to poměrně těžké, protože francouzské děti si dle jejího názoru přibírají cizí jazyk pozdě a často bretonština není ani možnost a tak si jednoduše vyberou třeba angličtinu a ani je bretonština nenapadne - považuje zbytek Francie za cizí zemi, a když s dcerou jela na výlet do Paříže, tak to brali jako že jedou do zahraničí (konec Bretaně za Rennés) - o legendách říkala to co všichni ostatní, je to spíše individuální záležitost, ale skoro všichni alespoň do určité míry některou znají, nejznámější je pravděpodobně legenda o k ráli Artušovi, většina legend se soustředí kolem Rennés

Neděle, 16. srpna - návštěva finálního dne festivalu v Lorientu - bohužel tam dnes již nebylo moc co k vidění, ale navštívili jsme muzeum místních kostýmů a krajek - zde se nám podařilo získat jednoho respondenta opět z organizátorů, tentokrát této výstavy - odtud jsme vyrazili do městečka Quimperle, které je známé středověkou architekturou - z Quimperle jsme jeli na maják ve městečku Penmorc'h

1. respondent - Anthony, 38 let - ptali jsme se ho na porovnání historického vývoje bretonské kultury, dle jeho mínění to zhruba před 100 lety nebyla vůbec věc diskuze a lidé dodržovali kulturní zvyklosti naprosto bez druhotných myšlenek, poté byla kultura silně potlačována, ale dnes je to volba, což považuje za dobrou věc, protože takto se věci jako festivaly stávají kvalitnější, pokud se jich účastní lidi, které to opravdu zajímá - na dotaz, co je důležité pro něho jako Bretonce říká, že kostýmy a tanec, ale zdá se, že on, stejně jako naprostá většina Bretonců si uvědomuje, že pro každého člověka to může být něco jiného z jejich kultury - sám sebe považuje na 1. místě za Bretonce a až poté jako Francouze, že má bretonskou národnost, ale francouzské občanství - říká, že Bretoncem se člověk rodí, ale stejně to je na každém, zda si vybere sledování jejich kulturního dědictví - také bere Bretaň jako jiný stát od Francie, ale nemá problém s žádnými Francouzi, které sem přijíždějí až na lidi z Paříže, ty nemusí prý většina Bretonců - sám nemluví jazykem, ale mrzí ho to, kdyby měl prostor tak by se rád naučil - myslí si, že používání jazyka stoupá hlavně po tom, co se po skončení zákazu používání bretonštiny učí mladí lidé - má dvě dcery a ty se obě učí/umí bretonsky - považuje legendy za důležitou část kultury, prý téměř každý Bretonec bude znát legendu o zatopeném městě a Brocilinském lese, ale zájem o tyto legendy upadá s věkem, respektive, tyto pohádky se vyprávějí dětem

Pondělí, 17. srpna - dnes jsme vyrazili do centra města Quimper - jedná se o vyhlášené bretonské město výrobou keramiky - zde jsme prošli historické centrum města a navštívili muzeum bretonské historie - jako jedno z mála muzeí mělo většinu důležitějších informací v angličtině a vystavovali věci nalezené v okolí Quimpru až do doby před 4 tisíci lety - v muzeu se nám podařilo pořídit další interview se studentkou, která zde měla brigádu

1. respondentka - Charlotte, 23 let - sama sebe považuje na prvním místě za Bretonku, na druhém za Francouzku, ale nevádí jí být Francouzku - dle jejího názoru si Bretonci mezi sebou udržují velmi silnou kulturu i přes nižší počty je tato kultura silná u lidí, kteří se jí účastní - zároveň považuje Bretonce za velmi vstřícné a tvrdí, že rádi do své kultury přivítají i cizince, například na festivalech - v porovnání s minulostí je na tom dle jejího názoru kultura podstatně hůře, především jazyk, kterým dnes již mluví téměř výhradně staří lidé - za důležitou součást kulturního dědictví považuje znát historii této kultury, sama zmínila na prvním místě kostýmy (pracuje v muzeu, kde se kostýmy vystavují, takže to nahrává do teorie, že pro každého je důležité to, o co se sám zabývá), ale na dotaz co spojuje v bretonské kultuře nejvíce lidí nám odpověděla, že to je hudba - především proto, že hudba je prezentována mnohem častěji, než většina ostatních aspektů, které jsou vidět nejčastěji na festivalech, ale bagady prezentují mnohem častěji - na vztah se zbytkem Francie si prý nemůže stěžovat, se všemi se zde snaží vycházet mile, až na obyvatele Paříže, kteří jsou prý velmi nafoukaní - ohledně legend a pověstí si myslí, že to je velmi důležitá část kultury, která se ovšem soustředí hlavně

kolem dětí

Úterý, 18. srpna - cesta do města Brest - dnešek jsme obětovali návštěvě Parc Naturel Régional d'Armorique (národní park) - tento výlet byl poněkud zklamáním především kvůli tomu, že zde nebylo téměř nic značené, když už tak velmi zmatečně a nedostali jsme se k menhirům, které jsme původně chtěli vidět i přesto, se výlet relativně povedl a zabral nám celý den

Středa, 19. srpna - návštěva města Brest, tento výlet moc plodů nepřinesl, podařilo se nám najít pouze jedno muzeum, kde opět nikdo nemluvil anglicky a vstup byl příliš drahý

Čtvrtek, 20. srpna - vyrazili jsme brzy na dlouhou cestu do Paříže, cestu nám zkomplikoval nízký výskyt benzinových pump na dálnici a tak jsme strávili značnou část dopoledne popojížděním po vesnicích a městečkách a hledáním benzinky, která by měla lidskou obsluhu (problém s placením kartou u automatických pump) - stavili jsme se ovšem v městečku Paimpont, které se nachází v Brocelinském lese, kde jsme zjistili, že místní obyvatelé velmi popularizují legendy a pověsti o králi Artušovi - zbytek dne nám trvala cesta do Paříže v rozbitém autě

Počet shlédnutí: 119

From:

<https://www.hks.re/wiki/> - **Hospodářská a kulturní studia (HKS)**

Permanent link:

https://www.hks.re/wiki/pe2015:vyzkumny_denik-bretan2015

Last update: **29/05/2024 19:38**

